

ππιανοειδής, 2. (ουσία.) Δ. Ἀλ. Μαυροκορδ. 36.

Ππολεμαίων. ὁ. ὄν. ὑποδικαίρεσις τοῦ ἐνάτου κύκλου τοῦ κατὰ τὸν ποιητὴν Δάντην Ἀδου. Ἰταλιστὶ Tolommea, θηλ. Γ. Ἐμ. Ἀντ. 74. — Ἰδε Ἀθηναίου τόμ. 3, σελ. 491.

= **ππιαλίη**, ἡ. Π. Ψαρ. 84. — Πρβλ. ππιελίηη.

ππιαλίστρα, ἡ. Γ. Καραμήτσ. 79. — Πρβλ. ππιελίστρον καὶ ππιελοδοχείον καὶ ππιελοδόγην καὶ ππιυστήριον. Πέντε λοιπὸν ὀνόματα δι' ἐν σκεῦος!

ππιαλωδῶς. ἐπίρ. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 8 Δεκ. 91.

ππιαριά ἡ κοινῶς φουαριά. Ἀστυ 19 Ἰαν. 94, ἐν ἐπιφυλ. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

ππιαριστής, ὁ. «ππιαριστοῦ σταθμός. Γαλ. relais, ἡ ἀπόστασις καθ' ἣν ἐργάτης δύναται νὰ βίβῃ χῶματα διὰ τοῦ ππιού».

ππιελίη, ἡ. Αἴμ. Nov. 73. — Ἰ. Ν. Β. ἐν Ἐγκυκλ. λεξ.

ππιελίστρον, τό. ἀγγεῖον διὰ τὰ ππιελα. Π. Δ. ἐν Ἀκρ. 99 Ἰουλ. 88. — Ἰδε καὶ τὰ ἐξῆς δύο.

ππιελοδοχείον, τό. Ἀκρ. 27 Ἰουλ. 88. — Ἀστυ 21 Ἰουλ. 93.

ππιελοδόγη, ἡ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.

ππιυκτικός δέτης (ἐν τῇ ναυτικῇ). ὁ. Ἦλ. Κανελλῶπ. 87.

ππιυκότης, ἡ. Ἰω. Ὁλ.

ππιυσειδής, 2. Δῆμος ἐν Ἀκρ. 12 Ὀκτ. 97.

ππιυσοπία, ἡ κατασκευὴ ππιυαρίων. Δαν. Φίλιπ.

ππιυστήριον, τό. Πανδ. 1 Νο. 71.

ππιυηλατέω-ᾶ. Γρ. Χαντ. 47.

ππιυηκαναὶ ἐξετάσεις, αἱ. Ἐγγραφ. φιλεκασιδ. Ἐταιρ. ἐν Ἀκρ. 1 Ἰουλ. 90. — Παλγ. 5 Ἰουλ. 93. — Λέγονται καὶ ἀεπὶ ππιυ(ῶ)».

ππιυχιούχος, 2. Ν. Ἰ. Σαρ. 65. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

ππιυχιοφορέω-ᾶ τινὰ νέον ἴεαν. Π. Οἶκ. Παναγῶπ.

ππιυχιοφόρος, 2. Ἀκρ. 3 Ὀκτ. 92 καὶ 24 Νο. 94.

ππιυχίτης. ὁ. Γρ. Χαντ. 47.

ππιυχόνερα, τὰ. εἶδος ὀρυκτῶν μαλακίων. Αἴμ. Nov. 73.

ππιυχολογία, ἡ. (= ππιυχῶσις). Γ. Μ. Βιζ. 88. — Γ. Ἡμπάχ. 89. — Ἀ. Μηλ. ἐν Ἐστ. 4 Ἀπρ. 93.

ππιυχῶ - ᾶ. «ἐπτιύχωνε τοὺς ὀφθαλμούς». Κ. Χ. Μεταξ.

ππιυχῶσις, ἡ. Ἀθ. Ρουσόπ. — Σ. Α. Κ. 77. — Π. Κ. Καῶσαδ. 84.

ππιυχῶτης, 3. ππιυχῶτῆ γῆ. Γερμ. Faltenland. Ἦλ. Δασταρήτ. ἐν Δελτίῳ Ἰστορ. καὶ Ἐθνολογ. Ἐταιρίας, 96.

ππιυχῶτης, 2. Σχ. Δεδ. λεξ. 61.

ππιυωαῖος, ἡ. δηλητηρίον ππιόν ἐκ τῆς ἀλλοιώσεως (σῆψεως) βακτηριδίων, [ἐκ τοῦ ππιώμα.] Θ. Χ. Φλωράς ἐν Ἐστ. 12 Φεβρ. 89. — Πρβλ. Ἀκρ. 15 Νο. 90.

= **ππιωμαῖναι**, αἱ. — Ἀγ. Γεωργαντ. — Ἦλ. Βαλσαμ. 94. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ἰδε βακτηριδία.

ππιωματοδόρος, 2. Ν. Γ. Πολ. 80.

ππιωματοκόκηρος, ὁ. — Ἰδε λιπκόκηρος.

ππιωματομπαλωτήδες, οἱ. Ἀκρ. 21 Σεπτ. 94, ἐν ἐπιφυλ.

ππιωματοτομία, ἡ. Δ. Νίτσου.

ππιωματοφαγία, ἡ. Πλ. Ε. Δρακ. ἐν Ἀκρ. 12 Δεκ. 92.

ππιωματοφυρτος, 2. (γῆ.) Ν. Ι. Σαλτ. 49.

ππιωματώδης, 2. (ἔδαφος.) Ἀκρ. 11 Μαρτ. 94, ἐν ἐπιφυλ. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

ππιωσιδικτικόν ἐπίρρημα. Β. Ἀποστολίδ. ἐν χειρογράφῳ πραγματείας του, ἣν εἶδα τῷ 1886.

ππιωσιδής, 2. (ἐπιθέματα. τύποι ἐν τῇ γραμματικῇ.) Δ. Ι. Μαυροφρ. 60.

ππιωσιμοποιέω-ᾶ. Λεξ. νομοτεχν. 40.

ππιωσιμοποίητος, 2. (πράξις.) Λεξ. νομοτεχν. 40.

ππιωσιμότης, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40.

ππιωτοφανές, τό ἐν τῇ συνθέσει τῆς Ἐλ. ληνικῆς γλώσσης. ἐν Δ. Ν. Βερν. ἐν «Ἐλέγχῳ ψευδαττικισμοῦ.» — Ὁ Γ. Ν. Χατζιδ. ἐν «Γλωσσ. ἀποπημάτων ἀναίρεσι» σελ. 42 εἶπε τερατώδη τὴν λέξιν ταύτην.

ππιωχαλαζωνεύμενοι. μτχ. Κωστ. Παλαμ. ἐν «Ἐφ.» 4 Ἰαν. 92.

ππιωχαλαζονικός, 3. Ἀδ. Κορ. 11 καὶ 19. — Κ. Οἶκ. 39. — Σ. Α. Κ.

ππιώγευσις, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Σκαρλ. λ. 56. — Ἀγ. Βλ. λ. 71.

ππιωχενός, ὁ ἄλλοις ποιῶν ππιωχούς. Ἀκρ. 30 Νο. 92 καὶ 1 Ἰουν. 94.

ππιωχενικός, 3. 92.

ππιωχίνδη, ἐπίρ. (κατὰ τὸ πλουτίνδη καὶ ἀριστίνδη, τὰ ἀργαῖα.) Ν. Δούκ.

ππιωχισμός, ὁ Κ. Οἶκ.

ππιωχοδιδάκαλοι, οἱ διδάσκοντες τὸ

